

OPIS ISTOTNYCH ZAGADNIENÍ DLA KOMISJI EGZAMINACYJNEJ
DO ZADANIA Z ZAKRESU PRAWA ADMINISTRACYJNEGO
(EGZAMIN RADCOWSKI – 24 KWIEŦNIA 2026 r.)

Zdaniem Zespołu do przygotowania zadań na egzamin radcowski, w przypadku zadania z zakresu prawa administracyjnego celowe jest sporządzenie skargi do sądu administracyjnego, ponieważ organy obu instancji dopuściły się następujących naruszeń przepisów prawa materialnego i przepisów procedury administracyjnej:

1. Organ odwoławczy naruszył art. 72 ust. 1 i ust. 2b ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz § 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 8 listopada 2024 r. w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów, wymagań dla tablic rejestracyjnych oraz wzorów innych dokumentów związanych z rejestracją pojazdów, przez błędną wykładnię polegającą na żądaniu wskazania przez wnioskodawcę poprzednich (poza zbywcą) właścicieli pojazdu zabytkowego, podczas gdy ustawodawca zezwolił właścicielowi pojazdu, w przypadku rejestracji pojazdu zabytkowego, na złożenie zamiast dowodu rejestracyjnego oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że nie posiada dowodu rejestracyjnego. Ponadto organ nie kwestionował tytułu własności po stronie sprzedawcy (w tym przypadku postanowienia spadkowego), który złożył stosowne oświadczenie w tym zakresie.

Prawidłowa wykładnia powołanego przepisu przez organ odwoławczy doprowadziłaby do uchylenia decyzji organu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, a w konsekwencji przeprowadzenia postępowania rejestracyjnego, które w okolicznościach faktycznych zadania (zostały złożone stosowne oświadczenia) zakończyłoby się wydaniem decyzji o rejestracji.

W skardze należy zarzucić organowi odwoławczemu naruszenie art. 72 ust. 1 i ust. 2b ustawy – Prawo o ruchu drogowym, jako przepisu prawa materialnego, przez jego błędną wykładnię, mające istotny wpływ na wynik sprawy w sposób wyżej przedstawiony.

2. Organ odwoławczy naruszył art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., jako przepis postępowania, ponieważ utrzymał w mocy decyzję organu I instancji.

Prawidłowa wykładnia art. 72 ust. 1 i ust. 2b ustawy – Prawo o ruchu drogowym przez organ odwoławczy doprowadziłaby do uchylenia decyzji organu I instancji i przekazania sprawy temu organowi do ponownego rozpatrzenia, tj. wydania decyzji na podstawie art. 138 § 2 k.p.a.

W skardze należy zarzucić organowi odwoławczemu naruszenie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., jako przepisu postępowania w zw. z art. 72 ust. 1 i ust. 2b ustawy – Prawo o ruchu drogowym

mające istotny wpływ na wynik sprawy w sposób wyżej przedstawiony. Naruszenie to doprowadziło do utrzymania w mocy decyzji niezgodnej z prawem.

3. Organ II instancji naruszył art. 64 § 2 k.p.a. przez przyjęcie stanowiska, że wobec nieusunięcia przez wnioskodawcę na żądanie organu i w wyznaczonym terminie wad formalnych wniosku, organ I instancji powinien był na podstawie art. 64 § 2 k.p.a. pozostawić podanie bez rozpoznania.

W skardze należy zarzucić organowi II instancji naruszenie art. 64 § 2 k.p.a. przez jego niewłaściwe zastosowanie.

4. Można również zarzucić naruszenie art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. Organ I instancji powinien bowiem uwzględnić wszystkie dowody przeprowadzone w postępowaniu, następnie dokonać oceny ich mocy i wiarygodności. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia uwzględniające całokształt materiału dowodowego (art. 80 k.p.a.), zgromadzony i zbadany w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 k.p.a.), a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych dla wyjaśnienia stanu faktycznego. Zasadne byłoby zarzucenie naruszenia art. 107 § 3 k.p.a., gdyż w uzasadnieniu decyzji nie została dokonana ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego.

5. W skardze należy zawnieoskować o zastosowanie przez sąd administracyjny art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a. wobec decyzji organu odwoławczego, tj. uchylenie tej decyzji oraz zastosowanie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a w zw. z art. 135 p.p.s.a., wobec decyzji organu I instancji, tj. jej uchylenie w celu przeprowadzenia przez organ I instancji postępowania rejestracyjnego.

6. W skardze należy również zawnieoskować o zasądzenie na rzecz skarżącego od organu odwoławczego – na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 2 p.p.s.a. – kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, mając na uwadze utratę tego uprawnienia w warunkach określonych w art. 210 § 1 p.p.s.a.